

strany, B. Pokojný jako jeden z „dokonalých“ je pak spojuje návodem, jak mají Bohu děkovat a sloužit mu v pravém pokoji. Je patrné, že tu B. Beneš těží z Lutherovy zvěsti o radosti věřícího člověka, ale nezapomíná na závazek životní vděčnosti. Uvidíme na řadě příkladů, že článek o spasení z milosti převzali Bratři v této době se stoupajícím porozuměním, takže jej brzy prohlásí za samo jádro evangelia, ovšem v uvedeném těsném spěti [s životními důsledky přijatého spasení].

Z ostatních členů Úzké rady B. Roha již známe. Pokud mu stačil čas, zabýval se plátenictvím. *B. Vít Michalec* studoval v Praze a stal se bakalářem, dosti dlouho byl pak poustevníkem. Patrně teprve potom vstoupil do Jednoty, v níž byl knězem od r. 1526 jednak v Uherském Brodě, jednak v českých sborech. Již r. 1536 zemřel. Na místo jeho a B. Beneše povolání ze spolustarších *Martin Michalec* a *Mach*. Michalec, povoláním krejčí, jeden ze žáků Lukášových, spravoval z Prostějova moravské sbory a zanechal dobrou památku zejména bedlivým vedením svých učedníků a jáhnů. *Mach* [Matěj] *Sionský*, soukeník, pocházel z okolí Mladé Boleslavi, spravoval sbor v Bělé a pak v Boleslavi. Tři ze čtyř seniorů působili tehdy v Čechách, kde zřejmě Jednota měla v této době své těžiště. V Čechách rostl i pracoval nejvýraznější z nich, B. Jan Augusta.

O mládí *Jana Augusty* jsme opět — jako v případě Lukášově — zpraveni z jeho vlastního vypravování, příležitostně uvedeného v jeho spisech. Narodil se r. 1500 v Praze ze zbožných rodičů podobojí. Otec byl kloboučníkem a syn ho v řemesle následoval. Dovedl se k svému umění hlásit se sebevědomím člověka, jenž koná užitečnou a poctivou práci. Školního vzdělání ve větší míře neužil a vždy při něm bylo znát nedocnění významu vyšší vzdělanosti. Dovedl však velmi pohotově brát pero do ruky a jeho spisy, napořád česky psané, jasné a přístupné, mají své místo v české literatuře, tím více mezi spisy bratrskými. S rodiči rostl v horlivé zbožnosti. Kázání husitských, již i luterstvem dotčených kazatelů na něj působila podobně jako někdy kázání Rokycanova na Řehoře nebo Polákova na kruh kolem Lukáše. Augustu zaujaly jejich stesky na mravní úpadek církve podobojí, jejich

volání po nápravě církve i jejich malomyslné, prý soukromě sdělované povzdechky nad bezútěšností jejího stavu. Také četba spisů Matěje z Janova a M. Jana Husa vedla Augustu tímž směrem. Vyhlížel po lepších věcech, které někteří husitští kněží slibovali, ale nedočkával se jich. Na čas hledal uspokojení své touhy po spasení mezi plačícími mikulášenci. Byla to česká spiritualistická sekta, vzniklá působením sedláka visionáře Mikuláše z Vlásenice ve druhé polovině 15. století. Její kazatelé byli v tím větší vážnosti, čím nápadnější byla jejich neučenost; ani čist často neuměli. Vedli k nápadnému pokání. Konečně mu z neklidu duše pomohli sami někteří pražští kazatelé radou, aby zašel mezi boleslavské Bratry a svěřil se jejich duchovnímu vedení. Překonal odpor k lidem, jejichž kacířství se do té doby štítíl, šel mezi ně na výzvědy a byl získán obecenstvím s nimi tak, že byl ve věku čtyřiaadvaceti let přijat do boleslavského bratrského domu k B. Lukášovi, aby se vzdělal ke kněžskému úřadu po bratrském způsobu. Zde se teprve obeznámil s latinou. Po krátké době, kdy působil v Nových Benátkách u Boleslavi, stal se jako nástupce B. Krasnického duchovním správcem sboru v Litomyšli [1532].

Přilnul k Jednotě a vstoupil cele do její služby — a přece se nepřestal cítit zajedno s těmi podobojí, kteří toužili po dokonalším očištění husitské církve a usilovali o ně. Chtěl přispět ke zdaru toho úsilí svou cestou. Burcováním utrakvistů. Ukazováním k lepším cílům a k hlubšímu obsahu luterského učení o celé milosti. Oporou, kterou by církev podobojí mohla najít v malé, ale vzorně organizované Jednotě, jejíž učení je cele biblicky založeno, sblíží-li se s ní, nebo dokonce spojí-li se obě církve za jednotného vedení. Augusta šel za tímto cílem přese všechny překážky po celých čtyřicet let svého působení v Jednotě, která jsou jeho prací hluboce poznamenána, i když v ní po čase bude s vlivem Augustovým soutěžit vliv jiných vynikajících Bratrů, až on bude nuceně od Jednoty vzdálen. Šel za svým cílem v síle neobyčejně energické povahy, která nesnášela odporu a neustávala v nezdarech. Byl to odvážný průbojník nových cest a rozený vůdce, nadaný ohnivý kazatel, způsobem a působivostí kázání podle soudu Blahoslavova nápadně podobný Lutherovi, jemuž byl